

Hoe bot kun je zijn met je zorgbonus?

Sommige mensen, en zeker politici, hebben het talent om slecht nieuws om te buigen tot goed nieuws. Of om vooral de positieve kanten te belichten van een negatieve situatie. Het tegenovergestelde bestaat ook. Er zijn mensen die in staat zijn om een op zichzelf positieve gebeurtenis volslagen te bederven door een dom detail. Een fantastisch voorbeeld werd ruim een week geleden gegeven door Hugo de Jonge, de minister van Volksgezondheid en aspirant-lijsttrekker van het CDA.

De minister maakte bekend dat hij zijn waardering en dankbaarheid wilde uiten naar alle medewerkers in de zorg voor het harde werk dat zij tijdens de coronacrisis hebben verricht door hen een bonus uit te keren van duizend euro. Nou ja, niet alle medewerkers. Want de dokters krijgen die bonus niet. Die verdienen immers al meer dan genoeg.

Inderdaad verdienen medisch specialisten heel goed in Nederland en hebben ze wellicht minder behoefte aan de duizend euro van de minister dan andere, minder betaalde collega's.

Maar evenmin zitten ze te wachten op een klap in het gezicht van dezelfde handen die nog geen paar weken terug zo enthousiast (maar zoals nu blijkt toch een beetje schijnheilig) aan het applaudiseren waren voor alle zorgmedewerkers. De boodschap van de minister aan de dokters had niet duidelijker kunnen zijn: kennelijk geldt zijn waardering en dankbaarheid niet voor hen.

Hoe bot kun je zijn? Een briefje van de minister aan de dokters, zonder een financiële bonus maar met een persoonlijk woord, zou zeker attent en voldoende zijn geweest en had de minister geen stuiver gekost. Maar op dat simpele idee was de ijdele ambtsbekleder in zijn Haagse paleis helaas nog niet gekomen.

De kracht van de respons van de ziekenhuizen en hun medewerkers tijdens de coronacrisis was nu juist dat iedereen keihard samenwerkte in één team zonder onderscheid in functie of status. Verpleegkundigen, schoonmakers, fysiotherapeuten, IT-specialisten, inkopers, brancardiërs, en inderdaad: ook dokters. Hoe spijtig dat onze minister het kennelijk nodig

vindt als een splijtzwam onderscheid te maken wie in dit ene team wel of niet op zijn 'waardering en dankbaarheid' kan rekenen.

Overigens bestaat een heel groot deel van die groep dokters in het ziekenhuis helemaal niet uit specialisten maar uit jonge artsen in opleiding, die zich wekenlang dag en nacht een slag in de rondte hebben gewerkt. En dat zijn helemaal geen grootverdieners. Zij worden ongeveer net zo betaald als een intensive-careverpleegkundige. En de co-assistenten die hard hebben meegeholpen in de ziekenhuizen verdienen helemaal niks. Enorm jammer dat de minister kennelijk niet zo goed geïnformeerd is over wie het werk doet in zijn ziekenhuizen.

Minister Hugo de Jonge droomt ervan om aanvoerder te worden van zijn partij en vervolgens het liefst van Nederland. Dan heeft hij nog wel heel erg veel te leren over teamwerk.

m.levi@parool.nl